

πάσα στιγμή αστυνομικές δυνάμεις να εισέρχονται στους χώρους του πανεπιστημίου άνευ αδείας. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε εύκολα να οδηγήσει σε διώξεις και παρεμβάσεις που θα κατέλυαν την ακαδημαϊκή ελευθερία. Κατά συνέπεια κάποια μορφή προστασίας είναι απαραίτητο να υπάρχει και αυτή παρέχει η υφιστάμενη νομοθεσία.

Το δεύτερο θέμα είναι εξ ίσου σημαντικό και είναι πρακτικό. Η ενδεχόμενη κατάργηση του ασύλου δεν θα είχε καμία ουσιαστική επίπτωση στις καταλήψεις των σχολών ή στην προσπάθεια καταπολέμησης της βίας. Και τούτο διότι κάθε πρύτανης, ή ακόμα ο εισαγγελέας, δεν ζητά την επέμβαση της αστυνομίας φοβούμενος, και δικαίως, την κλιμάκωση των επεισοδίων, της βίας και την πιθανή αιματοχυσία. Η αστυνομική επέμβαση δηλαδή, θα αύξανε τη βία και το κυριότερο θα πυροδοτούσε αλυσιδωτές αντιδράσεις. Άρα, η άρνηση των αρχών να ζητήσουν την άρση του ασύλου δεν οφείλεται σε κάποια καινοφανή και παράλογη πολιτισμική ιδιαιτερότητα

του ελληνικού πανεπιστημίου, αλλά στην επίγνωση των πιθανών επιπτώσεων μιας τέτοιας ενέργειας. Το πανεπιστήμιο δεν μπορεί να λειτουργήσει με συνεχείς επεμβάσεις της αστυνομίας, η οποία θα καλείται κάθε φορά να απομακρύνει διαμαρτυρόμενους φοιτητές. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν περιπτώσεις όπου θα μπορούσε να ζητηθεί η επέμβαση κυρίως όταν διαπράττονται ποινικά αδικήματα. Επίσης, τα παραπάνω δεν σημαίνουν ότι δεν υπάρχει ένα ανοικτό θέμα για την έκταση και το περιεχόμενό του, δηλαδή ποιους, ανθρώπους και χώρους, καλύπτει το άσυλο. Τέλος, η ανάγκη άρσης του ασύλου καλύπτεται με το ισχύον νομικό καθεστώς, το οποίο επιτρέπει, με εντολή του εισαγγελέα όταν τελούνται αυτόφωρα κακουργήματα, ή κατόπιν αιτήματος του πρυτανικού συμβουλίου, την επέμβαση αστυνομικών δυνάμεων

Το άσυλο συνεπώς δεν είναι η αιτία των καταλήψεων, των κινητοποιήσεων και των εκρήξεων βίας. Αντιθέτως η σχετική συζήτηση για ενδεχόμενη κατάργη-

σή του συγκαλύπτει τα πραγματικά αίτια και τα ουσιαστικά προβλήματα στο χώρο της παιδείας. Το άσυλο χρησιμοποιείται προσχηματικά για να αποπροσανατολίσει τη συζήτηση και να δώσει άλλοθι σε όσους, είτε αδυνατούν είτε δεν επιθυμούν ουσιαστική συζήτηση για μεταρρυθμίσεις στην παιδεία. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι συγκεκριμένες πολιτικές δυνάμεις ανακινούν το θέμα του ασύλου. Είναι ενδιαφέρον το πως, κάθε φορά που γίνονται επεισόδια στο κέντρο της Αθήνας ή της Θεσσαλονίκης, επανέρχεται το θέμα ως εάν, αν δεν υπήρχε το άσυλο η επέμβαση της αστυνομίας θα έλυνε το πρόβλημα άμεσα και ουσιαστικά. Το άσυλο, με τη συμβολή των ΜΜΕ, κατέστη ένας φαντασιακός εκθρόνος που υπονομεύει και απειλεί τα πανεπιστήμιά μας. Το θεσμικό πλαίσιο, η χρηματοδότηση, οι υπάρχουσες υποδομές, η πρόσβαση σε αυτά και οι επαγγελματικές δυνατότητες, και βέβαια οι ευθύνες των καθηγητών, προφανώς δεν έχουν καμία σχέση με τα σημερινά προβλήματα.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ

ΛΟΥΣΗ ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ποιό άραγε είναι το ιδεολογικό υπόβαθρο, στο οποίο βασίσθηκε η προσπάθεια απαξίωσης του ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου της χώρας και η διατύπωση κάθε λογής επικρίσεων, ύβρεων και απειλών απέναντι στους δικαστές του και στην ομάδα πολιτών που προσέφυγαν στη δικαιοσύνη ζητώντας, για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, να ελεγχθεί η νομιμότητα των αποφάσεων της διοίκησης βάσει των οποίων αναγειρόταν εμπορικό κέντρο μεγάλων διαστάσεων στον Βοτανικό από γνωστό επιχειρηματία; Εύκολα θα μπορούσε κανείς να το εντοπίσει σε

δημοσιεύματα του τύπου, τα οποία, με κυνισμό και αμετροέπεια, προδιέγραψαν το θεωρητικό πλαίσιο όλων των παραπάνω αντιδράσεων: η υγιής λειτουργία της δημοκρατίας περιορίζεται στη λήψη των αποφάσεων από τις «πλειοψηφίες» που εκφράζονται από την κυβέρνηση και το κοινοβούλιο. Ούτε η δικαστική εξουσία, ούτε τα πολιτικά κόμματα, ούτε οι θεσμοθετημένες ενώσεις πολιτών ή οι κοινωνικοί εταίροι, διαθέτουν τη δημοκρατική νομιμοποίηση και άρα δικαιούνται να ελέγχουν ή να αμφισβητούν τις αποφάσεις αυτές.

Με το παραπάνω σκεπτικό και με σπάνια εμπάθεια, σημαντικοί και ασήμαντοι εκπρόσωποι της κυβέρνησης και διαφό-

ρων πολιτικών κομμάτων, θεσμικοί παράγοντες και εκφραστές εκδοτικών, επιχειρηματικών και αθλητικών συμφερόντων, ανέλαβαν δράση. Κύριος στόχος τους ήταν να αποτρέψουν την έκδοση αποφάσεως από το Συμβούλιο της Επικρατείας που θα διέκοπτε προσωρινά –έως δηλαδή την έκδοση της οριστικής αποφάσεως επί της κύριας δίκης– τις οικοδομικές εργασίες για την ανέγερση του εμπορικού κέντρου στην περιοχή του Ελαιώνα. Πρόκειται για κτίριο το οποίο άρχισε να κατασκευάζεται το περασμένο φθινόπωρο, με ταχύτατους ρυθμούς, στην περιοχή, όπου ως γνωστόν προγραμματίζεται το ένα από τα δύο σκέλη της ονομαζόμενης «Μητρο-

Η Λούση Κιουσοπούλου είναι δικηγόρος.

πολιτικής Παρέμβασης», γνωστής και ως «διπλής ανάπλασης» της λεωφόρου Αλεξάνδρας και του Βοτανικού. Το σχέδιο αυτό που περιλήφθηκε σε νόμο του 2006, προβλέπει, μεταξύ άλλων, την άμεση ανέγερση νέου γηπέδου της ομάδας του «Παναθηναϊκού» στην περιοχή του Ελαιώνα, καθώς και την ανέγερση εμπορικού κέντρου. Ο ίδιος νόμος προβλέπει επίσης την απομάκρυνση, σε άδηλο είναι η αλήθεια χρόνο, του υφισταμένου γηπέδου από την λεωφόρο Αλεξάνδρας και την ανάπλαση της ευρύτερης περιοχής. Με προφανή στόχο την ευαισθητοποίηση των οπαδών της παραπάνω ομάδας, η προσωρινή διακοπή των εργασιών στο επίμαχο εμπορικό κέντρο εμφανίσθηκε ως άρρηκτα συνδεδεμένη με την ανέγερση του γηπέδου και ως τάχα άμεση απειλή για την κατασκευή του. Σημειωτέον ότι, έως σήμερα, όχι απλώς δεν έχει αρχίσει η κατασκευή του γηπέδου, αλλά ούτε καν έχει ολοκληρωθεί η σύνταξη και η έγκριση των απαιτούμενων μελετών και η έκδοση των αναγκαίων διοικητικών αδειών. Από τους εκφραστές της στάσης αυτής, ιδιαίτερη αναφορά αρμόζει στο δήμαρχο Αθηναίων κ. Κακλαμάνη –σημειωτέον ότι αυτός, εκτός από θεσμικός παράγων, συμπίπτει να είναι και από τους κυρίους διαδίκους στην επίμαχη δίκη– ο οποίος χαρακτήρισε δημόσια τους πολίτες που προσέφυγαν στη δικαιοσύνη, δηλαδή τους αντιδίκους του, «περιοδεύοντα θίασο» και απείλησε ότι αν ανασταλούν οι οικοδομικές εργασίες του εμπορικού κέντρου από το δικαστήριο, η πλειοψηφία του λαού της Αθήνας θα εκφράσει όπως αρμόζει τη διαφωνία της, νομιμοποιώντας εκ των προτέρων κάθε μορφής αντίδραση. Με εξ ίσου απειλητικό ύφος, ο δήμαρχος προανήγγειλε τις προγραφές «όσων πολεμούν τη διπλή ανάπλαση».

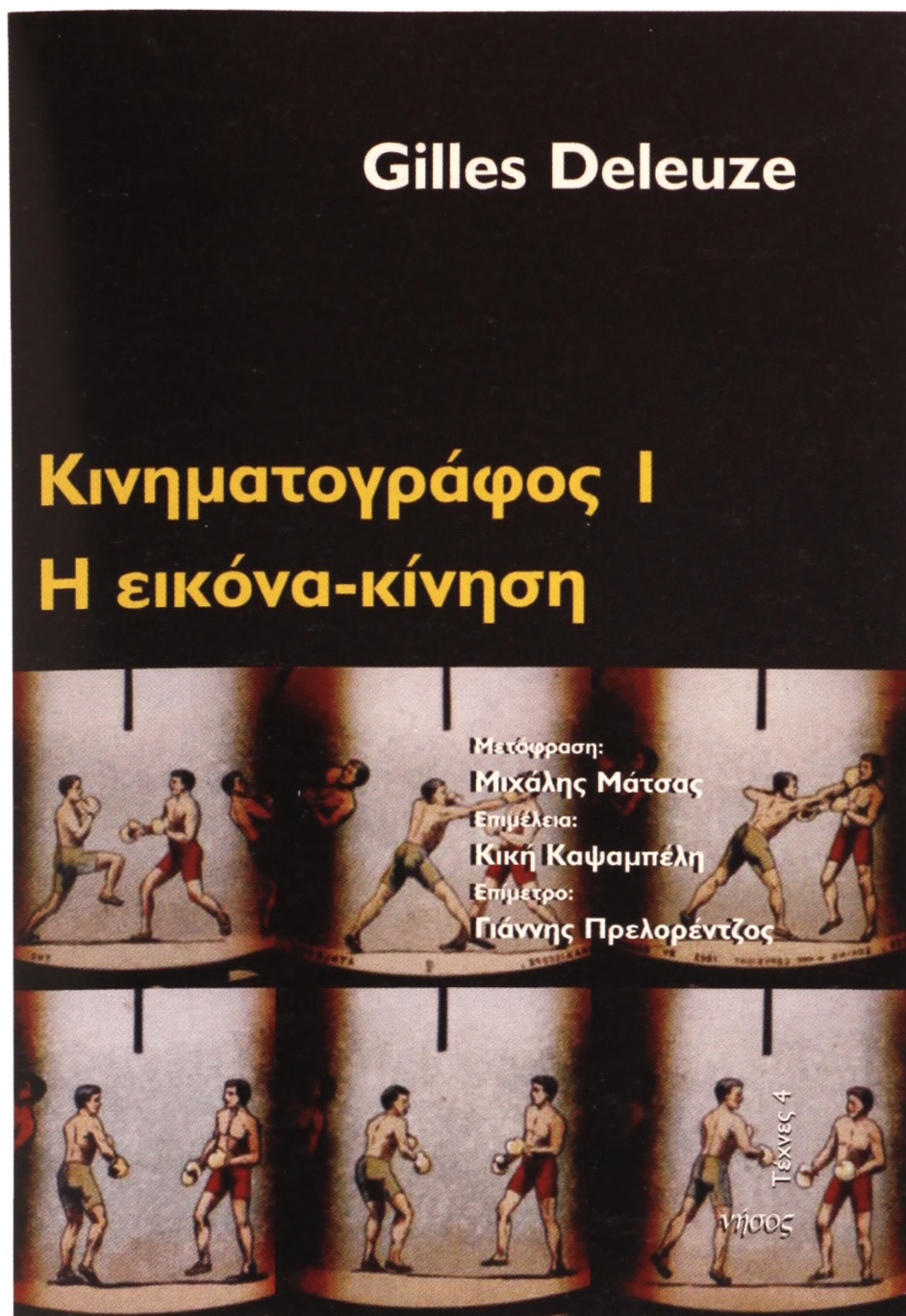
Μετά την έντονη κριτική που προκάλεσε η παραπάνω στάση και, κυρίως, μετά τη δημοσίευση της απόφασης της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας, η ιερή συμμαχία όλων των παραπάνω παραγόντων άρχισε να εμφανίζει τις πρώτες ρωγμές. Με την απόφαση αυτή ανεστάλησαν οι επίμαχες οικοδομικές εργασίες, με το σκεπτικό ότι η ανέγερση ενός κτιρίου 69.000 τμ σε έκταση 17 στρεμμάτων από μόνη της –ανεξάρτητα δηλαδή από τη λειτουργία του– θα δημιουργήσει πραγματική κατάσταση της οποίας η ανατροπή σε περίπτωση ακυρώσεως των αμφισβητούμενων διοικητικών αδειών θα είναι ιδιαίτερα δυσχερής έως αδύνατη. Σημειωτέον ότι η απόφαση απέρριψε με ειδική σκέψη τις αιτιάσεις ότι από την αναστολή των εργασιών του εμπορικού κέντρου απειλείται δήθεν η ματαίωση της κατασκευής του γηπέδου. Μετά ταύτα, κυβερνητικοί παράγοντες, δήμος και διοίκηση της ποδοσφαιρικής ομάδας ανακάλυψαν τα πλεονεκτήματα της δημόσιας διαβούλευσης και προανήγγειλαν την επίσπευση των εργασιών ανέγερσης του νέου γηπέδου, αποσυνδέοντας αυτό μάλιστα από την τύχη του εμπορικού κέντρου και τα επιχειρηματικά συμφέροντα του κατασκευαστή του.

Ανεξάρτητα από τα ειλικρινή κίνητρα της προαναγγελίας αυτής, το ερώτημα που συνεχίζει και θα εξακολουθήσει για καιρό να τίθεται, με αφορμή τα σχολιαζόμενα γεγονότα, είναι αν αυτά επιβεβαιώνουν απλώς τη θεσμική δυσλειτουργία της χώρας ή αν ωθούν την υφέρπουσα θεσμική έκπτωσή της ένα βήμα παραπέρα. Νομίζω πως συμβαίνει το δεύτερο. Πράγματι, η δαιμονοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους, εν προκειμένω η χυδαία και ενορχηστρωμένη κατασυκοφάντηση της δικαιοσύνης, όταν καλείται να ελέγξει τη

νομιμότητα των αποφάσεων της «πλειοψηφίας» ασκώντας το κατά το Σύνταγμα καθήκον της, είναι καινούργιο φαινόμενο. Η απόλυτη απαξίωση του θεσμού της δικαιοσύνης και η απόδοση στους λειτουργούς της του στίγματος της εξυπηρέτησης σκοτεινών και ιδιοτελών συμφερόντων είναι ποιοτικά πολύ διαφορετική από την κριτική –βάσιμη ή μη, καλόπιστη ή όχι– που κατά καιρούς έχει ασκηθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας για τον «ακτιβισμό» του. Πρόκειται για φαινόμενο που εντάσσεται στην επιχείρηση παροπλισμού κάθε ελεγκτικού μηχανισμού του κράτους και αναγόρευσης σε κυρίαρχο παίκτη του παιχνιδιού κάθε συμπτωματικά συγκροτούμενης πλειοψηφίας. Απόλυτα συνδεδεμένο με το φαινόμενο αυτό είναι και η ακραία περιφρόνηση και η στοχοποίηση της «μειοψηφίας» όταν, εκφράζοντας τη διαφωνία της, επιχειρεί να ασκήσει τα αυτονόητα σε κάθε άλλη φιλελεύθερη δημοκρατία ατομικά και πολιτικά δικαιώματά της.

Την εκδοχή της θεσμικής έκπτωσης ενισχύει άλλωστε και η μισαλλοδοξία, με την οποία εκφράσθηκε από παράγοντες του κυρίαρχου πολιτικού συστήματος και μερίδα του δημοσιογραφικού κατεστημένου η αντιπαράθεση γύρω από το ζήτημα που μας απασχολεί. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο μισαλλόδοξος λόγος που ακούστηκε και γράφηκε το τελευταίο διάστημα βάλλει ευθέως κατά των δημοκρατικών θεσμών και κατακτήσεων, υποσκάπτοντας τη λειτουργία του κράτους δικαίου. Επιπρόσθετα, η δημόσια και χωρίς αποδείξεις απόδοση ταπεινών ιδιοτελών κινήτρων στους διαφωνούντες με την κατασκευή του εμπορικού κέντρου, ενισχύει το κλίμα της γενικευμένης απαξίας αρχών, θεσμών και ιδεών μέσα στο οποίο ήδη ασφυκτιούμε.

κυκλοφορούν από τις εκδόσεις νήσος

Το έργο του Ντελέζ δεν είναι μόνο μια φιλοσοφική μελέτη για τον κινηματογράφο, αλλά, κατά κάποιον τρόπο, και μια κινηματογραφικής ματιάς σπουδή στη φιλοσοφία. Η καινοτομία του ως φιλοσοφικού έργου συνίσταται στην αντίληψη του Ντελέζ ότι η φιλοσοφία δεν είναι μια αντανάκλαση κάποιου πράγματος, αλλά παραγωγή εννοιών-εικόνων που μπορούν να κατανοηθούν με τους δικούς τους όρους. Ως μελέτη του κινηματογράφου, η δουλειά του Ντελέζ χαρακτηρίζεται από τη φιλοσοφική και κριτική εξέταση των εννοιών και των εικόνων που από την πλευρά του παράγει το κινηματογραφικό φιλμ.

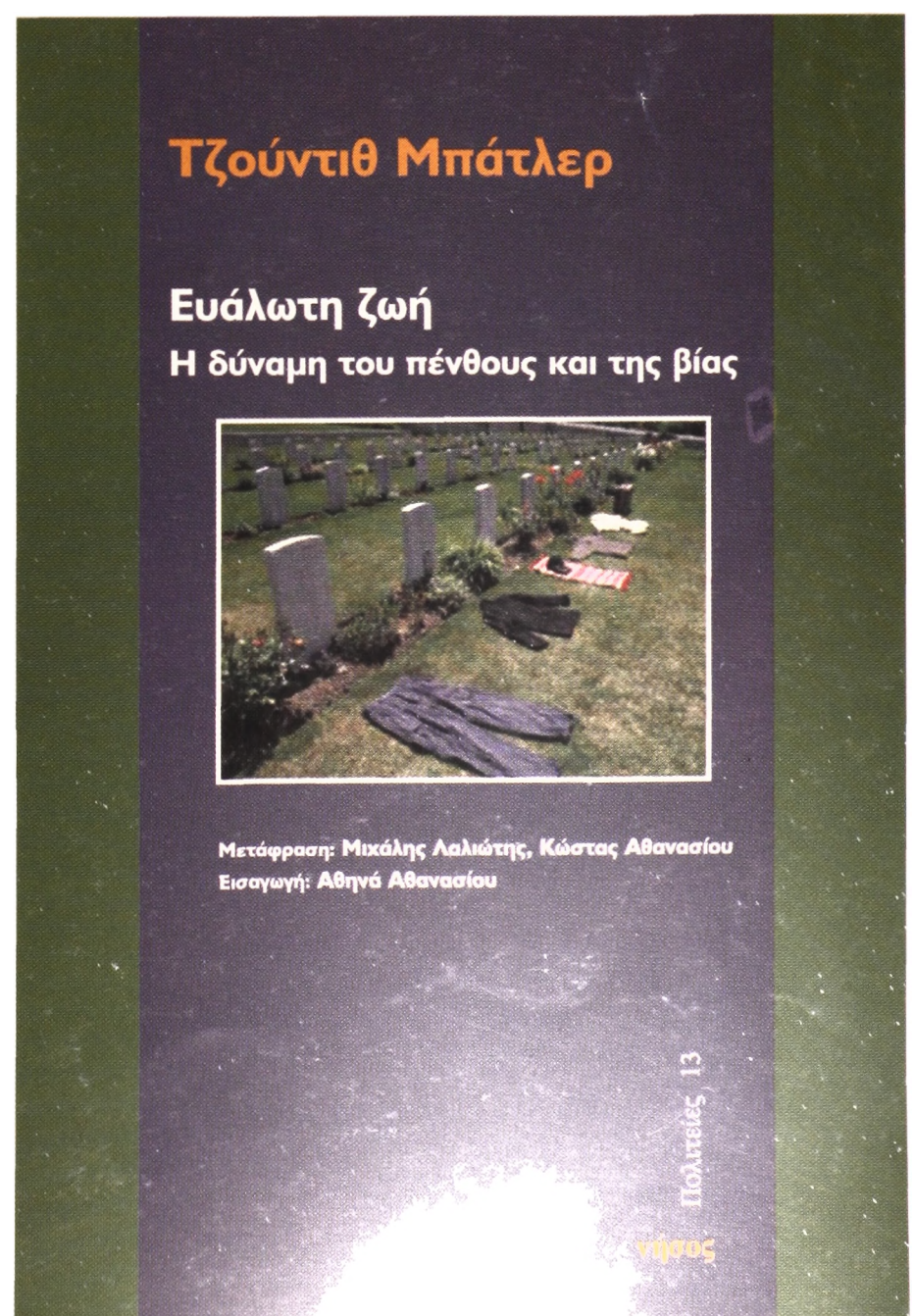

www.nissos.gr

Η Μπάτλερ, μια από τις πλέον εξέχουσες φυσιογνωμίες κριτικής σκέψης σήμερα, αναπτύσσει σε αυτό το βιβλίο μια βαθιά και φιλοσοφικά ευαίσθητη προβληματική σχετικά με τις Η.Π.Α. μετά το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου. Το βιβλίο *Ευάλωτη ζωή* προσεγγίζει ζωές αξιοθρήνητες, βίους άδικους ή ακατανόητους, βιογραφίες ενός πολύμορφου και αντιφατικού σήμερα. Διερωτάται για τη σύγχρονη σημασία της κυριαρχίας και της αξιοπρέπειας σε συνθήκες Γκουαντάναμο. Επιχειρηματολογεί υπέρ του Λόγου και της διανόησης σε μια εποχή επιθετικής αμφισβήτησής τους. Πρόκειται για μια αναπάντεχα συνεπή κριτική ματιά, που μας επιτρέπει να δούμε με άλλα μάτια το κοινότοπο της περιρρέουσας αγριότητας.

Κεντρική διάθεση: Σαρρή 14, 10553 Αθήνα,
τηλ./φαξ 210 3250058

Βιβιοπωλείο: Πεσμαζόγλου 5 (Στοά του βιβλίου)
τηλ.: 210 3213583

Eric Hobsbawm

Επαναστάτες

ΘΕΜΕΛΙΟ

Μόλις κυκλοφόρησε

ERIC HOBSBAWM

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ

Κορυφαίος ιστορικός της εποχής μας, ο Eric Hobsbawm έχει αφιερώσει μεγάλο μέρος του έργου του στη μελέτη της ιδέας και της πρακτικής των επαναστάσεων ως μέσο για κοινωνικές αλλαγές. Αυτή η εξαιρετική συλλογή δοκιμίων καλύπτει όλες τις όψεις της επανάστασης, όπως η ιστορία του κομμουνισμού, η φύση του αναρχισμού, η επιρροή του Μαρξ και του Λένιν, τα αντάρτικα κινήματα και η πάλη των τάξεων.

Γραμμένο με τόλμη και πάθος, το βιβλίο του Eric Hobsbawm είναι αποφασιστικής σημασίας για να κατανοήσουμε ένα σημαντικό κομμάτι της ιστορίας του 20ού αιώνα.

ISBN 978-960-310-338-7 ~ 20 ευρώ

ERIC HOBSBAWM

Παγκοσμιοποίηση Δημοκρατία και Τρομοκρατία

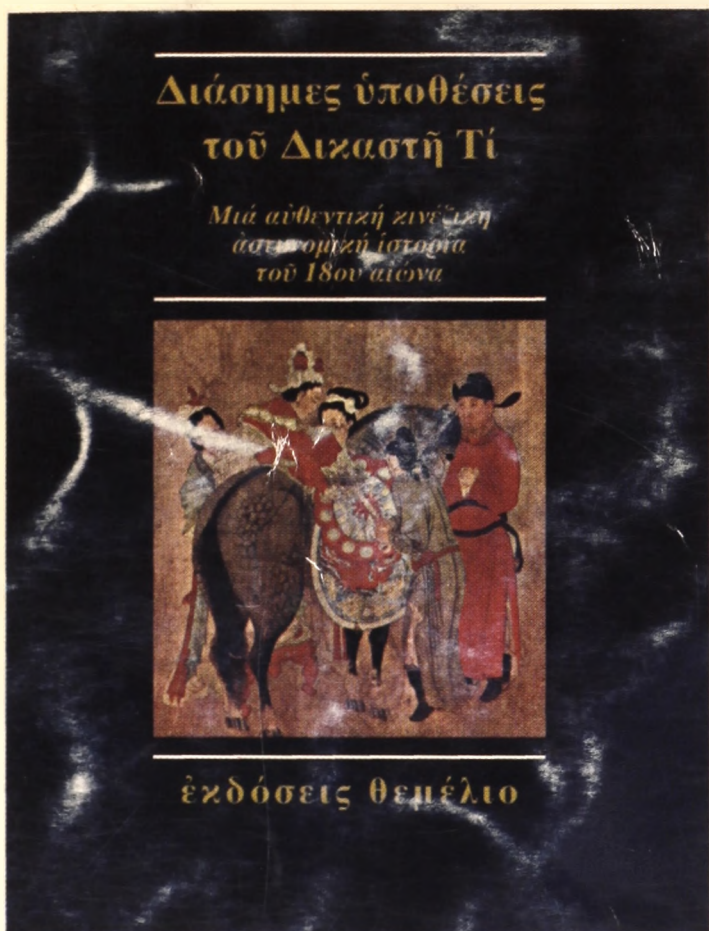
ΘΕΜΕΛΙΟ

ERIC HOBSBAWM

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

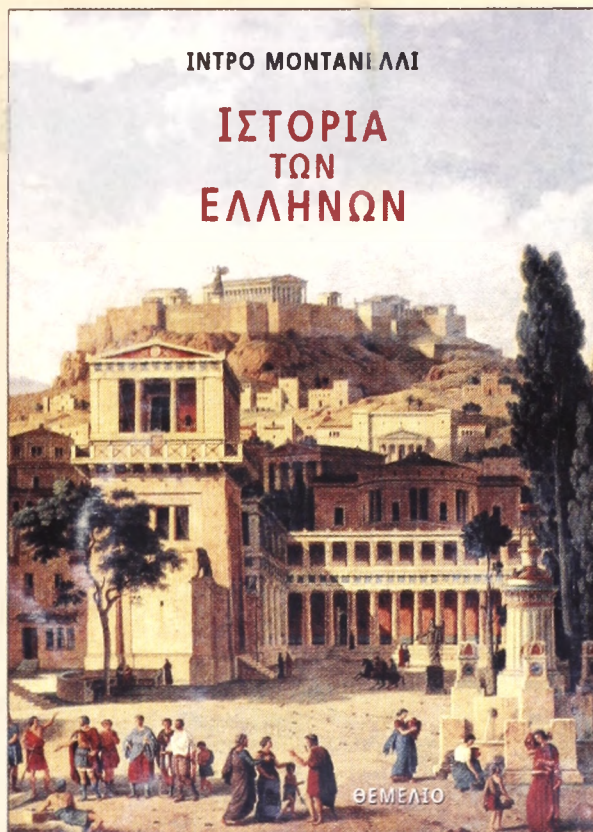
ISBN 978-960-310-327-1 ~ 13 ευρώ

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗ ΤΙ

Ο Robert van Gulik, βαθύς γνώστης της κινέζικης λογοτεχνίας, παρουσιάζει μια αυθεντική κινέζικη αστυνομική ιστορία του 18ου αιώνα, με κεντρικό ήρωα τον διάσημο Δικαστή Τι. Το μυθιστόρημα αυτό αποτέλεσε και την πηγή έμπνευσης για τον R. van Gulik, ώστε να δημιουργήσει, με ήρωα τον Δικαστή Τι, μια αστυνομική σειρά 15 βιβλίων που συνάντησαν μεγάλη αποδοχή από το αναγνωστικό κοινό στην Ευρώπη, την Αμερική και την Ελλάδα.

ISBN 978-960-310-336-9 ~ 14 ευρώ

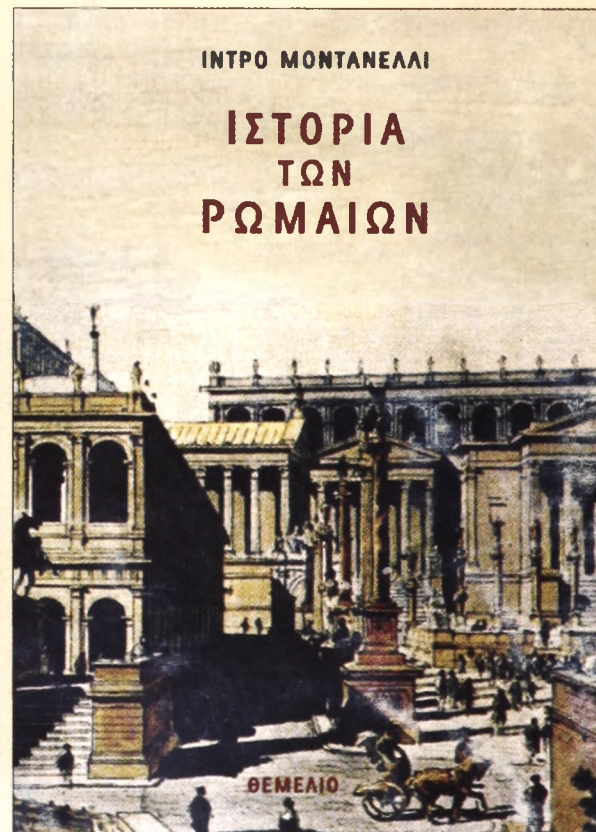
INTRO MONTANELLI

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ο Ίντρο Μοντανέλλι, μία από τις μεγαλύτερες πένες της ιταλικής δημοσιογραφίας, δεν υπήρξε «επίσημος ιστορικός». Όμως τα ιστορικά του βιβλία γνώρισαν τεράστια επιτυχία, διαβάστηκαν και διαβάζονται από όσους εκτιμούν τη φρεσκάδα μιας αφήγησης που δε χάνει, ούτε για μια στιγμή, την προσοχή του αναγνώστη.

Η Ιστορία των Ελλήνων, όπως επεσήμανε πρώτος ο διάσημος γάλλος ιστορικός Καρκοπινό, είναι μία αφήγηση που ξέρει, πολύ καλά, να χαρίζει, πριν από οτιδήποτε άλλο, τέρψη στον αναγνώστη. Στην Ιστορία των Ρωμαίων ο Μοντανέλλι συνεχίζει, περιγράφοντας τον κόσμο της αρχαίας Ρώμης με την ίδια κοφτερή ματιά, χιούμορ και γλαφυρότητα. Η ιστορία της Ρώμης δεν είναι παρά μια συνέχεια της ιστορίας των Ελλήνων.

ISBN 978-960-310-334-9 ~ 22 ευρώ ISBN 978-960-310-337-0 ~ 23 ευρώ

INTRO MONTANELLI

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΕΜΕΛΙΟ

Σόλωνος 84, τηλ. 210 36 08 180, 210 36 02 646, FAX 210 36 12 092
http://www.themelio-ekdoseis.gr e-mail: info@themelio-ekdoseis.gr